

ἡμᾶς Ξενίας καὶ Παισίων, ἀλλ' εὖγε μὲν τοι ἐπιστάσθωσαν ὅτι οὔτε ἀποδα-
δράκασιν· οἶδα γὰρ ὅπῃ οἰχονται· οὔτε ἀποπαρεύγασιν· ἔχω γὰρ τριήρεις,
ὥστε ἐλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώ-
ξω, οὐδ' ἔρεϊ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ἔως μὲν ἂν παρῇ τις χρῶμαι, ἐπειδὴν δὲ ἀπί-
ναι βούληται, συλλαβὼν καὶ αὐτοὺς κακοὺς ποιῶ καὶ τὰ χρήματα ἀπο-
συνῶ. Ἀλλὰ ἰόντων, εἰδότες ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκεί-
νους. Καίτοι ἔγωγε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρού-
μενα· ἀλλ' οὐδὲ τούτων στερήσονται, ἀλλ' ἀπολήφονται τῆς πρόσθεν ἔνσκα
περὶ ἐμὲ ἀρετῆς. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Ἕλληνες, εἴ τις καὶ ἀθυμό-
τερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβασιν, ἀκούοντες τὴν Κύρου ἀρετὴν ἥδιον καὶ προ-
θυμότερον συνεπορεύοντο.

Μετά ταῦτα Κύρος ἐξελαύνει σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἰκοσιν,
ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλήθρου, πλήρη δ' ἰχθύων μεγά-
λων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶον, οὐδὲ τὰς
περιστεράς. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσατίδος ἦσαν, εἰς ζώνην¹⁶
δεδομέναι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς πέντε, παρασάγγας τριάκοντα,
ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δάρδηντος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλήθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν
τὰ Βελέσουος βασιλεία τοῦ Συρίας ἄρξαντος καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ
καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα ὄραι φύουσι. Κύρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε καὶ τὰ βα-
σίλεια κατέκαυσεν. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας πεν-
τεκαίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων·
καὶ πόλις αὐτόθι ὤκειτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων Θάψακος ὀνόματι. Ἐνταῦθα
ἔμεινεν ἡμέρας πέντε· καὶ Κύρος μεταπεμψάμενος τοὺς στρατηγοὺς τῶν
Ἑλλήνων ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν εἰς Βαβυλῶνα·
καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν ταῦτα τοῖς στρατιώταις καὶ ἀναπειθεῖν ἐπεσθαι.
Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέ-
παινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτ' εἰδότες κρύπτειν,
καὶ οὐκ ἔφασαν ἰέναι, ἔάν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῶ, ὥσπερ καὶ τοῖς προ-
τέροις μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κύρου, καὶ ταῦτα οὐκ
ἐπὶ μάχην ἰόντων, ἀλλὰ καλοῦντος τοῦ πατρὸς Κύρον. Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ
Κύρῳ ἀπήγγελλον· ὁ δ' ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου
μνᾶς, ἐπὴν εἰς Βαβυλῶνα ἤκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῇ, μέχρις ἂν κατα-
στήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ
οὕτως ἐπέσθη. Μένων δὲ πρὶν δῆλον εἶναι τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρα-
τιῶται, πότερον ἔφονται Κύρῳ ἢ οὐ, συνέλεξε τὸ αὐτοῦ στράτευμα χωρὶς
τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε· Ἄνδρες, ἐάν ἐμοὶ πεισθῆτε, οὔτε κινδυνεύσαν-
τες, οὔτε πονήσαντες τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε στρατιωτῶν ὑπὸ
Κύρου. Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; νῦν δεῖται Κύρος ἐπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ
βασιλέα· ἐγὼ οὖν φημι ὑμᾶς χρῆναι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν πρὶν
δῆλον εἶναι ὅ,τι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινοῦνται Κύρῳ. Ἦν μὲν γὰρ ψη-

16) Διὰ τὰ ἐξῆς τῆς ζώνης τῆς· φράσις συνήθης μέχρι τῆς σήμερον διὰ τὰς εἰς τὰς βα-
σιλίδας χορηγομένας ποσότητας· οἱ Ἕλληες λέγουσιν· pour ses épingles.